

XI.

Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.

Op een schoonen dag verscheen Uilenspiegel te Neurenberg en verkondigde door middel van groote plakbrieven, dat hij een befaamd geneesheer was en in staat de menschen van alle ziekten te verlossen. Nu was het stedelijk ziekenhuis in dien tijd toevallig overkropt met zieke menschen en de bestuurder, die geen oogenblik rust meer kende, had niet liever gewild, dan dat zooveel mogelijk patiënten weer gezond werden en naar huis konden keeren. Dus ging hij Uilenspiegel opzoeken, vroeg hem of hij middel zag een aantal zieken te genezen en beloofde hem desgevallend een goede belooning in klinkende munt. Uilenspiegel wilde wel, maar stelde zelf zijn prijs vast en eischte namelijk tweehonderd gulden om al de zieken te been te helpen. Indien hij echter in zijn plan moest falen, dan diende de bestuurder hem ook geen cent voor zijn moeite te betalen.

Dat beviel den bestuurder uitermate en hij gaf dadelijk twintig gulden voorschot. Den volgenden dag begaf Uilenspiegel zich naar het ziekenhuis, ondervroeg één voor één al de lijders en noteerde in een boekje wat ze precies mankeerden. Vooraleer hij van een zieke afscheid nam, zei hij telkens weer op geheimzinnige wijze:

— Wat ik u nu ga vertellen, m'n beste, dat zult ge voor uzelf houden en niemand mededeelen. Begrepen?

Als dan de kranke hem op zijn eer beloofde, geen woord te zullen reppen, vervolgde Tijl:

— Ziet ge, vriend, ik wil u heel gaarne terug gezond maken en u in enkele dagen op de been helpen, maar dat is me slechts mogelijk, indien één uwer tot pulver verbrand wordt en ik het verkregen poeder daarna in uw drinken kan mengen. Zonder dat valt er nu eenmaal niets te beginnen.

Daarom zal ik onder u den zieksten uitkiezen, één die vast en zeker niet meer uit de voeten kan. Deze zal dan, tot pulver verbrand, de anderen moeten redden en helpen gezond maken. Om mijn keus in alle eerlijkheid te kunnen verrichten, zal ik mij met den bestuurder in het portaal van het gasthuis opstellen en met luide stem roepen: «Wie niet ziek is, die kome buiten!» Blijf dan niet langer talmen en denk er aan, dat de laatste de algemeene genezing met zijn leven betaalt!

Dat hield éenieder zich voor gezegd en op het vastgestelde uur sprongen, bij het afgesproken sein, al de zieken uit hun bed en ijlden naar den uitgang, behekt als ze waren om vóór de anderen buiten te zijn. Gebrekkelijken en lammen sprongen rond op hun krukken, als zat de duivel hen op de hielen. Weldra was het gasthuis geheel leeggelopen en bleef er geen enkele zieke meer in het gebouw achter. De bestuurder kon zijn oogen niet gelooven, maar betaalde toch dankbaar het beloofde bedrag. Uilenspiegel stak het geld op zak en bleef geen uur langer in de stad.

Drie dagen later kwamen de zieken, steunend en jammerend, het ziekenhuis binnenstroompelen en verlangden opnieuw verzorgd te worden.

— Wat heeft dat te beteekenen? vroeg de bestuurder. Ik heb u toch den grooten heelmeester gezonden, waarna ge allen uit vrijen wil zijt heengegaan!

Toen vertelden de zieken hem hun wedervaren en hoe Tijl gedreigd had, den laatst overgeblevene tot pulver te verbranden. Daar begreep de bestuurder, dat hij door een doortrapten kwakzalver was beetgenomen. Maar de slimme kerel was de pijp uit en voorzeker nergens meer te ontdekken. Aldus bleven de zieken in het gasthuis als te voren en was de bestuurder er aan voor zijn tweehonderd gulden.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddans.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet vol- doende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan- eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren. . .	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102